

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Α΄ Κορ. στ΄ 12-20)

Αδελφοί, μερικοί μεταξύ σας λένε: «Όλα μου επιτρέπονται». Σωστά: όλα όμως δεν είναι προς τό συμφέρον. Όλα μου επιτρέπονται, εγώ όμως δεν θά αφήσω τίποτε νά μέ κυριέψει. Λένε επίσης: «Οί τροφές προορίζονται γιά τήν κοιλιά καί ἡ κοιλιά εἶναι καμωμένη γιά τίς τροφές»: ὁ Θεός ὅμως θά ἀχρηστέψει καί τό ἕνα καί τό ἄλλο. Τό σῶμα δεν ἔγινε γιά νά πορνεύουμε, ἀλλά γιά νά δοξάζουμε τόν Κύριο, καί ὁ Κύριος θά δοξάσει τό σῶμα. Καί ὁ Θεός πού ἀνέστησε τόν Κύριο, μέ τή δύναμή του θά ἀναστήσει κι ἐμάς. Δεν ξέρετε ὅτι τά σώματά σας εἶναι μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ; Μπορῶ, λοιπόν, νά πάρω κάτι πού εἶναι μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καί νά τό κάνω μέλος τοῦ σώματος μίας πόρνης; Ποτέ τέτοιο πράγμα! Ἡ μήπως δεν ξέρετε ὅτι αὐτός πού ἐνώνεται μέ μιά πόρνη γίνεται ἕνα σῶμα μαζί της; Γιατί, καθώς λέει ἡ Γραφή, οἱ δύο θά γίνουν ἕνα σῶμα. Ὅποιος ὅμως ἐνώνεται μέ τόν Κύριο, γίνεται ἕνα πνεῦμα μαζί του. Μακριά λοιπόν ἀπό τήν πορνεία! Κάθε ἄλλο ἀμάρτημα πού μπορεῖ νά διαπράξει κανείς βρίσκεται ἔξω ἀπό τό σῶμα του· αὐτός ὅμως πού πορνεύει βεβηλώνει τό ἴδιο του τό σῶμα. Ἡ μήπως δεν ξέρετε ὅτι τό σῶμα σας εἶναι ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού σᾶς τό χάρισε ὁ Θεός καί βρίσκεται μέσα σας; Δεν ἀνήκετε στόν ἑαυτό σας· σᾶς ἀγόρασε ὁ Θεός πληρώνοντας τό τίμημα. Τόν Θεό λοιπόν νά δοξάζετε μέ τό σῶμα σας καί μέ τό πνεῦμα σας, πού ἀνήκουν σ' ἐκεῖνον.

Αγωνίζου τον αγώνα τον καλό και ο Θεός θα σε ενισχύει. Στον αγώνα εντοπίζουμε τις αδυναμίες, τις ελλείψεις και τα ελαττώματά μας. Είναι ο καθρέφτης της πνευματικής μας καταστάσεως. Οποιοσ δεν αγωνίστηκε, δεν γνώρισε τον εαυτό του.

Ἅγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Λουκ. ιε΄ 11-32)

Εἶπεν ὁ Κύριος τήν παραβολήν ταύτην· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καί εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καί διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καί μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καί ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἄσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καί αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καί πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καί ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καί ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καί οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ὧδε ἀπόλλυμαι! Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καί ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καί ἐνώπιόν σου οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου. Καί ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἐτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καί ἐσπλαγχνίσθη, καί δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καί κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱὸς· Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καί ἐνώπιόν σου, καί οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου. Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καί ἐνδύσατε αὐτόν, καί δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καί ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καί ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καί φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καί ἀνέζησεν, καί ἀπολωλὸς ἦν καί εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καί ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καί προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει, καί ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὁργίσθη δὲ καί οὐκ ἠθέλεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρὶ· Ἴδου τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καί οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον, καί ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καί πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καί ἀνέζησε, καί ἀπολωλὸς ἦν καί εὐρέθη.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Λουκ. ιε' 11-32)

Ἐἶπεν ὁ Κύριος αὐτῇ τὴν παραβολήν: «Κάποιος ἄνθρωπος εἶχε δύο γιούς. Ὁ μικρότερος ἀπ' αὐτοῦ εἶπε σὸν πατέρα του: «πατέρα, δώσε μου τὸ μερίδιον τῆς περιουσίας πού μοῦ ἀναλογεῖς»· καὶ ἐκεῖνος τοὺς μοίρασε τὴν περιουσίαν. Ὑστερα ἀπὸ λίγες μέρες ὁ μικρότερος γιὸς τὰ μάζεψε ὅλα καὶ ἔφυγε σὲ χώρα μακρινή. Ἐκεῖ σκόρπισε τὴν περιουσίαν του κάνοντας ἄσωτη ζωὴ. Ὅταν τὰ ξόδεψε ὅλα, ἔτυχε νὰ πέσει μεγάλη πείνα στὴ χώρα ἐκεῖνη, καὶ ἄρχισε καὶ αὐτὸς νὰ στερεῖται. Πῆγε λοιπὸν καὶ ἔγινε ἐργάτης σὲ ἕνα ἀπὸ τοὺς πολίτες ἐκείνης τῆς χώρας, ὁ ὁποῖος τὸν ἔστειλε στὰ χωράφια του νὰ βόσκει χοίρους. Ἐφτασε σὸ σημεῖον νὰ θέλει νὰ χορτάσει μὲ τὰ ξυλοκέρατα πού ἔτρωγαν οἱ χοῖροι, ἀλλὰ κανένας δὲν τοῦ ἔδινε. Τελικὰ συνῆλθε καὶ εἶπε: «πόσοι ἐργάτες τοῦ πατέρα μου ἔχουν περισσὸν ψωμί, καὶ ἐγὼ ἐδῶ πεθαίνω τῆς πείνας! Θά σηκωθῶ καὶ θά πάω σὸν πατέρα μου καὶ θά τοῦ πῶ: πατέρα, ἀμάρτησα σὸν Θεὸν καὶ σ' ἐσένα· δὲν εἶμαι ἄξιός σου νὰ λέγομαι γιὸς σου· κάνε με σάν ἕνα ἀπὸ τοὺς ἐργάτες σου.» Σηκώθηκε, λοιπὸν, καὶ ξεκίνησε νὰ πάει σὸν πατέρα του. Ἐνῶ ἦταν ἀκόμη μακριά, τὸν εἶδε ὁ πατέρας του, τὸν σπλαχνίστηκε, ἔτρεξε, τὸν ἀγκάλιασε σφιχτὰ καὶ τὸν καταφιλοῦσε. Τότε ὁ γιὸς του, τοῦ εἶπε: «πατέρα, ἀμάρτησα σὸν Θεὸν καὶ σ' ἐσένα καὶ δὲν ἀξιῶ νὰ λέγομαι παιδί σου». Ὁ πατέρας ὁμως γύρισε στοὺς δούλους του καὶ τοὺς διέταξε: «βγάλτε γρήγορα τὴν καλύτερη στολή καὶ ντύστε τὸν· φορέστε του δαχτυλίδι σὸ χέρι καὶ δώστε του ὑποδήματα. Φέрте τὸ σιτευτὸ μοσχάρι καὶ σφάζτε το νὰ φάμε καὶ νὰ εὐφρανθοῦμε, γιατί αὐτὸς ὁ γιὸς μου ἦταν νεκρὸς καὶ ἀναστήθηκε, ἦταν χαμένος καὶ βρέθηκε». Ἔτσι ἄρχισαν νὰ εὐφραίνονται. Ὁ μεγαλύτερος γιὸς του βρισκόταν σὸ χωράφι καὶ καθῶς ἐρχόταν καὶ πλησίαζε σὸ σπίτι, ἄκουσε μουσικὴν καὶ χοροὺς. Φώναξε, λοιπὸν, ἕνα ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτες καὶ ρώτησε νὰ μάθει τί συμβαίνει. Ἐκεῖνος τοῦ εἶπε: «γύρισε ὁ ἀδελφός σου, καὶ ὁ πατέρας σου ἔσφαξε τὸ σιτευτὸ μοσχάρι, γιατί τοῦ ἦρθε πίσω γερός». Αὐτὸς τότε θύμωσε καὶ δὲν ἤθελε νὰ μπεῖ μέσα. Ὁ πατέρας του βγήκε καὶ τὸν παρακαλοῦσε, ἐκεῖνος ὁμως τοῦ ἀποκρίθηκε: «ἐγὼ τόσα χρόνια σοῦ δουλεύω, καὶ ποτέ δὲν παράκουσα καμιὰ ἐντολή σου· καὶ ὁμως σ' ἐμένα δὲν ἔδωσες ποτέ ἕνα κατσίκι γιὰ νὰ εὐφρανθῶ μὲ τοὺς φίλους μου. Ὅταν ὁμως ἦρθε αὐτὸς ὁ γιὸς σου, πού κατασπατάλησε τὴν περιουσίαν σου μὲ πόρνους, ἔσφαξες γιὰ χάριν του τὸ σιτευτὸ μοσχάρι». Καὶ ὁ πατέρας του, τοῦ ἀπάντησε: «παιδί μου, ἐσύ εἶσαι πάντοτε μαζί μου καὶ ὅτι εἶναι δικό μου εἶναι καὶ δικό σου. Ἐπρεπε ὁμως νὰ εὐφρανθοῦμε καὶ νὰ χαροῦμε, γιατί ὁ ἀδελφός σου αὐτὸς ἦταν νεκρὸς καὶ ἀναστήθηκε, ἦταν χαμένος καὶ βρέθηκε».

Παρακαλεῖσθε ὅπως φυλάγεται τὸ παρόν ἔντυπο λόγω θρησκευτικοῦ περιεχομένου καὶ τῶν εἰκόνων

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΛΟΥΚΑ (ΑΣΩΤΟΥ) Βασιλείου ὁμολογητοῦ ΚΥΡΙΑΚΗ 28 Φεβρουαρίου 2016

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Α' Κορ. στ' 12-20)

Ἄδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἠγειρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεὶ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἦ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σώματι ἐστίν; «Ἔσονται» γὰρ, φησὶν, «οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν»· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνεύματι ἐστίν. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστίν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἦ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; Ἦγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Ἄν θέλεις νὰ διδάξεις τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, μὴ λες λόγια.
Προσπάθησε νὰ εἶσαι πάντοτε ευγενὴς καὶ ἀξιαγάπητος.

Ἅγιος Νικόλαος Καβάσιλας